

A black and white portrait of a middle-aged man with short, light-colored hair, wearing thick-rimmed glasses, a dark suit jacket, a white shirt, and a dark tie. He is holding a cigar in his right hand, which is raised towards his face. The background is dark and out of focus.

Alfától

az

Omegáig

II. évad 1. szám

-Dürrenmatt

-Lévay

kortársművek

-Hitélet

-Irodalom és
művészet

2020. december

Tartalom

Lévay Kortárs Versek és Szösszenetek

**Irodalmi rovat: Alternatív történelem
Friedrich Dürrenmatt: 21 pont A fizikusok-hoz**

**Körinterjú a kampányfilmek forgatókönyveinek
íróival**

Hitélet: Valós vagy látszatkép keresztényként

A borító Kapus Virág Lia munkája

Lévay Kortárs Verseik és Szösszenetek

Soma

Érdemes(?)

Fegyverrel masírozva hoz békét az ember
Miközben torkaszakadtából üvölt csendért
Idegen eszmények miatt rombolni menne
S győzelmet zeng a kiontott vesztés vért.

Mást vezetni csupán gazdagság már
Míg vezetni képtelen szavak hangoznak
Ostoba mind, de mind okosabb a világnál
Életet szól, közben holtakért harangoznak.

A kisebbség a tömeg, az a bizonyos mérce
Aki értékes, nem szólhat, ki nem, az ordít
Az igazat, a hűt, a bölcsét kergetik bércre
Ez a világ az egyetlen igaznak hátat fordít.

Mégis, az egyén nem a tömeg, nem egyik
Van, aki más legyen, s lelke jót akarjon
Néhány kiált, hogy "ilyen én is hadd legyek!"
Ők büszkén nézhetnek végig az ifjú sarjon.

Akkor hát érdemes-e csúf végre a világ
Szörnyű vége lehetne-e már oly' közel
Lehullhatna-e végre, mint hervadó virág
Az a bizonyos ítéletnap mikor jó végre el?

Elhullhatna a Föld s minden ember rajta
Semmibe vesztetne minden, ami most van
Tűz perzselhetné, hogy ne legyen már sarja
Forog a bűnös planéta, össze nem roppan.

A gép most pihen, az alkotó pedig forog
Utat készít pusztában, legyen merre menni
A kegyelem tartja helyén a szemétdombot
Nem akarja a világot mérges ítéletre tenni.

eL Dé:

Egyszerszép

Egyszerszép volt, mint a korán reggel,
addig volt szép, míg az ember
rá nem jön, hogy arra kel fel,
hogy hasán az anyajegyeket
tarkítja már megannyi napfolt -
de nem juthat egyről a kettőre,
ami csak egyszerszép volt -
menni kell, ha van, ha nincs választás.
Egyszerszép volt. Többször nem, semmi más.
Almafán lerágott ádámcsutka - hervadás.
Egyszerszép, akár a hiábavalóság, az unalom,
a semmittevés, a gyönyörűszép fájdalom,
mind az idő sodrófája - nyújtja csak egyre,
és nem érdekli hol van a takaró lábfeje.
Egyszerszép volt, mikor hópelyhek zuhannak
nehézkesen, ülnek vállakon, mint a korpa.
Holnapra latyak lesz, mivel törvény a mivolta.
Egyszerszép volt, lehetett volna
százszor inkább... annyinak is egy a vége.
Amit az ember álmodott, szertefoszlik estére.

Melcsi:

"gyönyörű vagy
az intelligencia vetkőztet"
a csúnya írásom
a siettemben kapart betűim
az olvashatatlanság
az unalmamat megtörő izgalom
miközben nevetek a lap fölött
ahogy elvétem az osztályod betűjelét
nem vagyok biztos a teljes nevedben
csak egy százas
ennyibe került aznap
boldognak lenni

(S)tenger:

Őket nézem... ilyenek. Hogy ?

Alapvetően semminek sincsen
előjele. Mi deklaráljuk a jeleket,
az értékeket és a névtelenségeket
pont, ahogy a dezodor honaljunk meleg,
olykor nedves szagelegyét; Ez,

ki félig elfogad mindent, de fél,
hogyan elítéli ahogyan ő ítélt
egy bolond. Emez – kinek sántít a féreg
s nevet a boldog – mérges
ha rászarik egy madár...álmodozó és ember.

Ennek, ki sántít, az már hadirokkant;
Emennek „Dolgozz, ha enni akarsz!”
Itt ölelve – ott pofonnal szeretnek. Az utcakövek
mindig vicssorogva nevetnek – közhely
a köztereken iszogató tizenéves: Jenő? Könnyen

megeshet, hogy nem így nevezik... De most
nekem ők olyanok amilyenek; e verssorok
igénytelenségét (mármint a teljességre) kielégítik.
Hisz pozitív- negatív jel vagyok, ki pozitív
előjelet tesz egy fotó negatív oldalára is.

ALTERNATÍV TÖRTÉNELEM

Lábjegyzet Friedrich Dürrenmatt „A nagy Romulus” című drámájához – írta: Lengyel Dávid

„Történelmietlen történelmi komédia négy felvonásban” – ezekkel a szavakkal ismerteti Dürrenmatt, a posztvilágháborús Európa nemzedékének méltán híres drámaírója alkotásának műfaji hovatartozását. Mi történik másképpen, ahogy történt? A Római Birodalom utolsó császáranak udvarába csöppenünk, ám a történelemkönyvekből ismert alig tizenéves Romulus Augustus (avagy *Augustulus* – kicsinyítő képzővel) itt egy felnőtt, cinikus férfi, ám ugyanolyan tehetetlen, mint az „eredeti”. Mondhatnánk, hogy csupán ezáltal illik rá a „nagy” jelző, minthogy a császár éppen nagykorú, egyébként eleinte inkább elméretezett zakót sejtünk történelmietlen botladozásának hátterében.

„Gyalázatos császárod van, Róma!”

Róma császára tyúktenyésztéssel foglalkozik, miközben a Birodalmat barbárok dúlják fel, a cézár elégedetten rántottát reggelizik a Palatinuson. Romulus indítékai rejtettek maradnak, ám túl egyszerű lenne szimplán alkalmatlansággal vádolni a címszereplőt: semmittevése tudatos, mestéri terv, ami egészen a dráma végpontjáig rejtve marad, így én se spoilerizek, érdemes végigolvasni.

„Ennek a császárnak pusztulnia kell!”

Dürrenmatt alkotásainak (A fizikusok; Az öreg hölgy látogatása; Angyal szállt le Babilonba) legfeltűnőbb szervező eleme a **paradoxon**, ami „a valóságot tükrözi”. A hősök, avagy inkább főszereplők egy határozott célt akarnak elérni minden erejük mozgósításával, ám Dürrenmatt színpadán, ahol a világtalan Sorsot a vak Remény vezeti, valamennyi hatás, akarván-akaratlanul is, az ellenkezőjét éri el. A hasztalan bajlódás és az elkerülhetetlen végzet sajátos érzetet kelt a nézőben/olvasóban (Dürrenmatt „papírformán” is vetekedik a színpaddal!) – nem tudjuk, hogy sírjunk vagy nevéssünk. Így születik a tragi-komédia.

Jobbára kivételes egyének bukhatnak el, azonban bukásuk nem szükségszerű, csak elkerülhetetlen. Ezek az individuumok a társadalmat ellenpontosítják, (jelen esetben a cinikus[?] Romulus dacol a már-már manírosan idealista római „csőcselékkel”) azonban küldetésük magányos – és így reménytelen, nevetségesen hősies – küzdelem marad.

A megoldás, a katarzisz nem születik meg; az író csupán lábjegyzetként hagy üzenetet a mindenkori jelen társadalmának (legalábbis annak, aki még olvasni hajlandó):

„ 16.: Közös ügyeinket csak együttesen oldhatjuk meg.

17.: A közös ügyek egyéni megoldására minden kísérlet hiábavaló. ”

/: Friedrich Dürrenmatt: 21 pont A fizikusok-hoz/

Ajánlom, ha...

- ... szereted a történelmet és nem tartod szentségtörésnek a „Mi van, ha?” jellegű fikciókat.
- ... nem készültél a történelem érettségire, és csak annyi időd maradt, hogy ezt éppen elolvasd.
- ... lehetséges magatartásformát keresel akár a politika zűrzavarában...
- ... vagy a tyúktenyésztésben, időbeosztásban.

Nem ajánlom, amennyiben...

- ... római vagy...
- ...avagy germán.

Fogyasztásra bármilyen baromfit, legfőképpen csirkét (sülve, főve, bárhogyan) esetleg tojást (főtt, rántotta, tükör) és mellé valamilyen finom olasz bo... akarom mondani szőlőlét (100%-os) javaslok.

Kellemes olvasást, jó étvágyat!

Körinterjú a kampányfilmek forgatókönyveinek íróival

A: Stenger Kristóf

B: Vidó Zalán és Eszlári Melinda

C: Kedves Eszter Virág

D: Rózsa Tibor

1. Mennyi időt vett igénybe a forgatókönyv megírása? Szerinted mennyivel a kampány előtt "illene" elkezdni?

A: Kicsivel több mint két hónapig írtam/írtuk, értelemszerűen voltak pár napos, hetes szünetek, mikor ötletihányban szenvedtem/szenvedtünk. Belátom, hogy több időt kellett volna rá hagynom. Én nagyjából június elején fogtam hozzá, viszont rá kell számolni a forgatásokat is, így azt javaslom, hogy tavasszal vagy akár egyből a téma kiválasztása után kezdjétek el a kidolgozást.

B: Vidó: Nagyjából mind a szereplők szövegei, mind a történet megírása is ugyanannyi idő volt. Mindkettőhöz kellett egy jó 5-6 óra, és ez egyáltalán nem sok szerintem. Nem lehet elsietni az illet, sőt a kampányban mindent precízen és igényesen kell megalkotni. Ezzel elkezdni foglalkozni már a jelölt és kampányfőnökök megválasztása után is lehet, de csak a téma kiválasztásával. Nyártól lehet ezzel foglalkozni ezerrel.

Eszlári: Kicsit „utolsó pillanatos”-nak érzem magunkat, mert komolyabban csak augusztusban kezdtünk el foglalkozni a forgatókönyvvel, úgyhogy olyan 1-1,5 hónapról beszélünk. Persze, előtte voltak ötletelések, pár feljegyzett félmondat hívásokból, a „lélekcseré” kifejezés, meg a filmek, amikből inspirálódtunk. Személy szerint én egy halogatós ember vagyok, szükségem van a határidő okozta nyomásra ahhoz, hogy hatékonyan tudjak dolgozni – nem követendő példa. Nem akarok konkrét időpontot mondani, a lényeg, hogy a lehető leghamarabb kezdjétek el. Az idő nagy kincs, millió lehetőséget, változtatást, szépítgetést hoz magával az írás során, ne fordítsátok magatok ellen, különben a végén már csak kompromisszumos megoldások maradnak, amik nem fogják megközelíteni egy alaposan átgondolt történet szintjét.

C: A végleges forgatókönyv megírása körülbelül 2 egész napot vett igénybe, azonban az ötletelés, illetve a kerettörténet már hónapokkal a kampány előtt elkezdődött. Nem gondolom, hogy lenne egy bizonyos dátum, amikor már illik felmutatni bármennyit is a forgatókönyvből, azt hiszem, ez egyéni, és nagyban függ az adott osztály közösségtől, a témától, illetve a későbbi kivitelezéstől is.

D: Mi tavasszal kezdtük összegyűjteni az első ötleteket, nyáron pedig az írást indítottuk el. Úgy gondolom, tavasszal már el lehet kezdeni a gondolkodást.

2. Mit tanácsolnál a jövő évi kampányolóknak?

A: Könnyebb egy általatos „megírt” filmben átadni az osztály üzenetét. Nincs egy megadott keret, amihez tartanotok kell magatokat, és olyan elemeket, cselekményt adtok a filmnek, ami titeket a legjobban jellemez. Persze, ez csak akkor működőképes, ha van/vannak olyan kreatív osztálytársaitok, akik ezt szívesen elvállalják, és rendelkeznek az írás és rendezés képességeivel. Létező filmet akkor íratok át, ha az egész osztályt meg tudjátok benne jeleníteni, és azt jól ki is tudjátok dolgozni! Figyeljete az apró részletekre, és legyen a filmeknek lelke/mondanivalója! Legyenek a kellékek minél ötletesebbek, és akár új ötleteket is belecsempészhettek a saját változatba. A forgatási helyszínüket is jól válogassátok meg, ne mindent a Lévyban vagy a Mécsesközpontban vegyete fel. Egyik opció sem egyszerű, viszont egy picit több energiával és kreativitással jó filmek sikerülhetnek.

B: Vidó: Válasszanak olyan embereket a jelölt és főnök pozíciókba, akik mögé egy osztály szó nélkül beáll a sorba, és hallgatnak a szavukra. Kampányuk témája legyen olyan, amibe tökéletesen beleillik a jelölt, közben legyen egyedi, és örömmel építsék fel rá az egész kampányt. Forgatókönyv megírására a lehető legkreatívabb, legfantáziadúsabb és legpoénosabb csapatot rakják össze.
Eszlári: Ha mi megcsináltuk, ti is meg fogjátok, ne adjátok fel.

C: Szerintem fontos, hogy olyan témát válasszanak, amiben még rejlenek meglepetések; néhány szlogen és poén tud elcsépe lenni ennyi év után. Azt is tartsák szem előtt, hogy minél érthetőbb legyen a történet, nem egy hollywoodi film forgatására vállalkoztak, így a túl bonyolult cselekményszálakat, illetve a barokkos körmondatokat tartsák meg egy későbbi alkalomra.

D: Azt, hogy írjanak egy, nagy, összeszedett forgatókönyvet, mert az sokat segít forgatásoknál, valamint hogy merjék elmondani saját véleményüket, de hallgassanak meg másokat is.

3. Milyen szempontokat vettél figyelembe az írás során?

A: Én személy szerint jobbnak látom a saját ötleteket, és az elején kicsit le is hangolt, hogy végül átdolgozást kell csinálnom a filmre. Azt próbáltuk összehozni magunkkal és a Lévyval. A mi osztályunk kihasználta a lehetőséget nyáron arra is, hogy kicsit kimozduljunk együtt a városi környezetből, és egy tájvédelmi körzetben kezdtük el a forgatás. Nem csak a filmnek adott nagyobb színvonalat ez a helyszín, de egyfelől osztálykirándulásként is szolgált.

B: Vidó: Legyen poénos, de ne ez vigye el a filmet, mert erőltetett lesz. Legyen egy izgalmas és érthető történet. A kreativitás pedig minden téren pozitív dolog. Nem muszáj, hogy minden a jelöltről szóljon, az egész osztály tudjon kibontakozni. Valamint a szereplő tanárokat is bölcsen kell megválasztani, nem mindenki illik bele minden szerepbe.

Eszlári: A sztorinak érthetőnek, jól követhetőnek kell lennie külső szemlélő számára. A cselekmény inkább pörgős, mint lassú legyen, persze szükség van sok kitöltő anyagra, reklámokra. Nagyon sok korábbi kampányfilmet láttam, melyeknek cselekményét egyáltalán nem értettem, vagy annyira elhúzták, hogy nem voltam hajlandó végig nézni. A diákságot humorral lehet megfogni, több kicsi ízléses, kevesebb vagy merészebb poén keveréke szükséges – így akár a tanárok számára is értékelhető lesz. Mindenkinek szerepelnie kell valamilyen formában a filmben. Nagyon fontos figyelembe venni az osztályfőnök utasításait, az általa felállított határokat.

C: Csupán egy szempontot vettem figyelembe, hogy rólunk szóljon, az osztályunkról. Nem gondolom, hogy ennél több kellene hozzá.

D: Szereplők személyisége, történetszál és lehetőségek, például tanárok szerepeltetésének legjobb módjai. Minél jobban illeszkedik erre a hármásra a megírás, annál személyesebb és elfogadottabb lesz az egész.

4. Milyen nehézségekkel kellett szembenézned? Volt olyan, hogy hosszabb időre megakadt az alkotási folyamat? Hogyan szereztél újabb ihletet?

A: Nehézség volt, hogy a négy főszereplőn kívül nem tudott teljesen érvényesülni az osztály. Sokszor itt akadt el az írás, hogy hogyan is tudnék újabb személyeket bevonni. Az elején nehéz volt kitalálni és felépíteni a film vázát, és ennek valami értelmet adni.

B: Vidó: Az egész kampány tele van nehézségekkel, nem csak a forgatókönyvírás. Igen, nálunk is akadt meg különböző okok miatt írási folyamat, de nem pánikoltunk. Együtt megoldottunk mindent. Ihlet pedig mindig jön az embernek, csak gondolkozni kell.

Eszlári: Van az a szituáció, amikor tudod, hogy ide valami vicceset kell írni, de ha a fejed vered a falba, se jut eszedbe semmi poén. Szerintem ez a legnagyobb nehézség. Ihlethez jó társaság szükséges és minél több tapasztalat, akár filmekből. Nem baj, ha nem haladtok egyszerre sokat, a lényeg, hogy vissza-visszatérjen a téma, adjatok alkalmat gondolkodni magatoknak. Olyan ez, mint a memoriter tanulás, olvasgatod, nem tudod, hagynod kell üledpedni, és ha legközelebb olvasod, tudni fogod. A lényeg a rendszeresség és a szünet.

C: Túl sok nehézség az írás ideje alatt szerencsére nem adódott. Azt hiszem, nálunk csak a forgatás idején akadtak gondok. Többször előfordult, hogy változtatnunk kellett a forgatókönyvön, az élet által eléink sodort nehézségek miatt, de rugalmasan és többnyire könnyedén megoldottuk a problémákat. Így visszagondolva talán ezek voltak a legkreatívabb perceink.

D: Nehézség az, hogy rengeteg időt kell beleölni az egészbe, valamint az, hogy egy egész osztály tetszése szerint kell az írónak írnia. Ami még ennél is nehezebb, az a poénok és beszólások, de szinte a komplett szöveg megalkotása, mi hogyan hangozhat élőben. Igen, volt, amikor megakadt, de csak kisebb időszakokra. Az új ötletek minden egyes ilyen kihagyás közben csak gyűltek, tehát simán lehetett újra folytatni, ahol abbahagytam.

5. Valamilyen sorrend/munkaterv alapján dolgoztál, vagy csak zsigerből írtál? Szerinted mennyire fontos a tudatos sorrend bizonyos lépések (pl. vázlatírás, szereplők kiválasztása) esetén?

A: Mi egy vázlattal kezdtünk, amiben jelenetekre bontottuk az eredeti filmet. Ez alapján adtunk keretet a sajátunknak, és részben megtartottuk a cselekményt is. A vázlat alapján könnyebb volt elkezdeni a forgatókönyv megírását, és nem kavartunk bele annyira. Következő lépés a szereposztás volt, legalábbis a főbb szerepekre, a többi szereplőt már a bővebb, átalakított vázlat írásakor határoztuk meg. Mikor kész lett az átírt történet, kezdtük el kiegészíteni a kisebb részletekkel, helyszínekkel és kellékekkel. Ezután készült el a végleges szövegekönyv. Javaslom e sorrend követését a könnyebb és pontosabb munkáért.

B: Vidó: A mi forgatókönyvíró csapatunk tudatosan írta, lépésről lépésre felépítve, ám ezt nem csak így lehet. Mi 5-en dolgoztunk rajta, míg ha valaki egyedül néz szembe ezzel a feladattal, akkor zsigerből talán könnyebb írni.

Eszlári: Rendkívül fontos egy logikus sorrendet felállítani. Nem írunk történetet jelölt nélkül, nem alkotunk olyan szerepet, amit senki nem akar elvállalni, nem választunk olyan témát, aminek semmi köze a jelölthöz. Az első a jelölt és a kampányfőnökök kiválasztása, mert ez már megadja a főbb szerepeket. Utána a témamegjelölés, nagyon nagy vonalakban a sztori kidolgozása, amit majd minden alkalommal egyre részletesebbé kell írni. A vázlat bővülésével a szereplők száma is arányosan növekedni kezd majd, ezért érdemes egy felmérést csinálni az osztályban arról, ki milyen jellegű szerepre vállalkozna, szöveges vagy szöveg nélküli, ezek alapján keresni a potenciális színészeket. A jelentősebb szereplőkkel minél hamarabb konzultáljatok, hiszen ők az alap, a statiszták bármikor cserélhetőek. A végső állomás az előre megírt szöveg számozott jelenetekkel, részletesen leírt szituációkkal. Természetesen minden

lépés során kommunikáljatok egymással, ha kell, kezdjétek előlről, vagy időzzetek el az egyes pontokon.

C: Zsigerből írtam. Azt hozzáteszem, hogy más céllal írt forgatókönyveknél készíték vázlatot, és fontosnak is tartom. Azt gondolom, egy jó munkaterv nagyban megkönnyíti az írást, azonban ebben az esetben, amikor ennyire ránk szabott és szabad témában írhattam, nem éreztem szükségesnek az előzetes vázlat megírását.

D: Történetiszál alapján dolgoztam, de azon kívül egy konkrét szó se volt határozottan meg. Ötletekből nem volt hiányom. Így folyton ment az írás. A rendezett és folyamatos munka miatt fontos, hogy a forgatókönyv írójának legyen egy beosztása, mit és mikor akar csinálni, így olajozottan megy a munka. A sorrend az attól függ, mi alapján tud az osztály elindulni, nálunk a cselekményeken keresztül egészítettük ki emberekkel a történetet.

6. Hagytad, hogy a szereplő osztálytársaid rugalmasan kezeljék az előre megírt szöveget, és magukévá formálják?

A: Igen, de sokat kellett őket instruálni. A tanárok profi módon igazodtak kéréseinkhez.

B: Vidó: Is-is. Van olyan helyzet, amikor a megírt szöveg tökéletes szóról szóra, ám valamikor jobb, ha a szereplő magára formálja a szöveget, így ő is kényelmesebben fogja érezni magát, és lehet jobb lesz, mint az eredeti. A tanárok általában nem szoktak változtatni a kapott szövegen, ám a diákok szeretik magukévá tenni a sorokat.

Eszlári: Az egész kampány során nélkülözhetetlen a rugalmasság. Nem szinkron színészkedni szeretnénk, hanem az osztályt bemutatni, önmagunkat adni. A természetes hangzáshoz szükséges, hogy mindenki a saját személyiségéhez mértén formálja a szöveget, ám a tartalomtól és a szituáció milyenségétől nem térhet el.

C: Abszolút. A szerepeket alpból egy-egy adott osztálytársamra írtam, így nem volt nehéz a „szövegtanulás”. De nem vártam el, hogy bemagolják az előre megírt szövegeket, az nem lett volna életszerű, ráadásul a spontán szövegalkotások, sokkal több vicces és felejthetetlen pillanatot szültek számunkra. Például sosem gondoltam volna, hogy a Boci, boci tarka... c. népdal ekkora szerepet kap a filmben, de így utólag tudom, hogy kár lett volna kihagyni.

D: Teljes mértékben, szerintem épp ezért lett a filmünk a sajátunk. Így mindenki teljesen magát tudta adni, könnyebb volt előadni magukat az osztálytársaimnak, valamint néha ezekből az improvizációkból még egy-egy jobb sor is meg született.

Hitélet:

„Dávid könyörgött Istenhez a gyermekért; böjtöt tartott Dávid, és amikor hazament, a földön fekvé töltötte az éjszakát. Udvarának a vénei odaálltak melléje, hogy fölemeljék a földről, de ő nem engedte, és nem is evett velük semmit. A hetedik napon meghalt a gyermek. A szolgák azonban nem merték megmondani Dávidnak, hogy meghalt a gyermek, mert ezt gondolták: Hiszen amikor még élt a gyermek, és szóltunk hozzá, akkor sem hallgatott a szavunkra. Hogyan mondjuk meg neki, hogy meghalt a gyermek?! Még valami bajt csinál! Dávid azonban látta, hogy szolgálai maguk között sugdolóznak, és rájött Dávid, hogy meghalt a gyermek. Megkérdezte Dávid a szolgálait: Meghalt a gyermek? Meghalt – felelték. Ekkor fölkelte Dávid a földről, megfürdött, megkente magát, ruhát váltott, majd bement az Úr házába, és leborult. Azután hazament, és kérte, hogy tegyenek eléje ételt, és evett. Akkor ezt kérdezték a szolgálai: Miért tetted ezt? Amíg élt a gyermek, böjtöltél és sírtál, de most, hogy meghalt a gyermek, fölkelés és eszel? Ő így felelt: Amíg a gyermek élt, böjtöltem és sírtam, mert ezt gondoltam: Ki tudja, talán megkönyörül rajtam az Úr, és életben marad a gyermek. De most, hogy meghalt, miért böjtöljek? Vissza tudom-e még hozni őt? Én megyek majd őhozzá, de ő nem tér vissza hozzám.” (2Sámuel 12:16-23).

Azt hiszem, hogy baromi egyértelmű a kép. Dávid jóformán megölette a hadvezérét, elvette a feleségét, ezért a gyermekének meg kell halnia. Dávid azt teszi, amit bárki más is tennie. Gyászol. Böjtöl, a földön fekszik, és gyászol. A továbbiak sokak számára kicsit zavarosak. Ha Dávid szereti a gyermekét, akkor miért is hagyja abba gyászolást? Csupán addig érdekelte, amíg élt? Nem. Habár Dávid abbahagyta a böjtöt, és szép ruhába öltözött, a gyász korántsem maradt abba. Dávid azért böjtölt, és feküdt a földön, hogy így megalázza magát Isten előtt, hátha meggondolja magát. Ha Dávid folytatta volna az önsanyargatást, az már csak arra lett volna jó, hogy a körülötte lévők megsajnálják. Ha ő valóban csak a sajnálatért és a figyelemért tett volna mindent, a saját gyermekét gyalázta volna meg. Továbbra is keserű érzelmei voltak, de nem illegette magát, mert nem az embereknek kellett látnia sajnálatát, hanem Istennek.

„Te pedig amikor adományt adsz, ne tudja a bal kezed, mit tesz a jobb, hogy adakozásod rejtve maradjon; és majd a te Atyád, aki látja a rejtett dolgokat, megjutalmaz téged.” (Máté 6:3-4). Dávid tisztában volt azzal, hogy Isten előtt kedvesnek és alázatosnak lenni fontosabb, mint az embereknek tetszelegni. Ehhez hasonlóan kell magunkra is néznünk. Sem én, sem ti, sem az egyházi iskolák, de még maga az egyház sem engedheti meg magának azt, hogy hamis képet mutasson magáról. Ha valaki csak azért vesz részt egy istentiszteleten, egy áhítaton, vagy csak azért viselkedik keresztényként, mert így elfogadják, tisztelik, megbecsülik, akkor nagyon félrecsúszott a dolog. Nem baj, ha az ember vágyik ezekre, de nem ezért kéne így élni. Jó dolog a tisztelet, de alázattal kell magunkhoz vennünk, tudva azt, hogy

elsősorban Isten kedvében kell járnunk, nem pedig az emberekében. „**Most tehát az embereket akarom meggyőzni vagy Istent? Vagy embereknek igyekszem tetszeni? Ha még mindig embereknek akarnék tetszeni, nem volnék Krisztus szolgája.**” (Galata 1:10).

: Victor Soma

Kecsesség

Kónya Máté díjnyertes fényképe

Újságunk elérhetősége: levayszerkesztoseg@gmail.com

- Ha van saját versed, novellád vagy akár kisebb terjedelmű drámád, nyugodtan beküldheted, és ha elnyeri a szerkesztőség tetszését, bekerülhet a következő számunkba is.
- Ugyanígy, ha szeretnéd kipróbálni magadat újságíróként, (és lehetőleg a művészetekkel kapcsolatban van kritikai érzéked) akkor is várjuk jelentkezésedet az említett címen.

Köszönjük a megtisztelő figyelmet!